

ಪ್ರಬಂಧ

ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಅಲಂಕಾರಕ್ಕೆಂದು ಹೂಡಾನಿಯಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ಗುಲಾಬಿ ತೆಗೆದು ಮುಡಿದುಕೊಂಡು, ಕೊರಳ್ಗೊಂದು ಸರ ಹಾಕಿಕೊಂಡು (ಅಪ್ಪಣಿ ಗೌರಮೃಂಗಾಗಿ!!) ಹೇಗೆ ಎಂಬ ಒಂದು ತುಂಟೆ ಯೋಚನೆಯೂ ಮನದಲ್ಲಿ ಸುಳಿಯಲು. ಅಪ್ಪೆಲ್ಲ ವ್ಯವಹಾರವಿಲ್ಲದ (ಮತ್ತು ಯಾರನ್ನೇ ಮೆಚ್ಚಿಸುವ ಇರಾದೆಯೂ ಇಲ್ಲದ) ನಾನು ಕೈಗೆ ಶಿಕ್ಷಿದ ರಿಂಗ್ ಹಿನ್ನೆಸ್ಟಿಕ್‌ಲೆಂಡ್, ಬೆರಳ್ಗೆ ಉಂಗುರ ಶಿಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು (ನನಗಿರುವ ಪಕ್ಕೆ ಚಿನ್ನದ ಮೇಹವನ್ನು ಕೈಗೂ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ ಮತ್ತೆ!), ಮೇಲೊಂದು ದುಪ್ಪಟ್ಟ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೇಗೆ, ಪಾಯಸ ಕೊಟ್ಟು ಬಂದೆ.

ಆಕೆ ಅರಿಸಿನ, ಕುಂಕುಮ ಕೊಡಲ್ಲಿ ಎಂಬುದು ಕೇವಲ ವಸ್ತುವೊಂದನ್ನು ಕೊಡಲ್ಲಿ ಎಂಬ ವಾಸ್ತವ ಸತ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ ನಾನು ಅಥವಾ ಅಂತಹ ಸ್ವಿವೇಶದ ಭಾಗವಾಗುವ ಯಾವುದೇ ಹೆಂಗಸು ಇಪ್ಪೆಲ್ಲ ಯೋಚನೆಯಿಲ್ಲದೇ? ಖಿಂಡಿತಾ ಇಲ್ಲ. ಅರಿಸಿನ, ಕುಂಕುಮಕ್ಕೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ದೈನಿಕದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಒಂದು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅನ್ನಿತೆಯಿಂದಾಗಿ ಹೀಗೆ ಅನ್ನಿಸಬಹುದೇ? ಅರಿಸಿನ, ಕುಂಕುಮ ಹೊಡುವುದು ಮತ್ತು ಕೊಡುವುದು ಇರುವುದು, ಏರಡಕ್ಕಿ ವಸ್ತುವೊಂದನ್ನು ಕೊಡುವ ಅಥವಾ ಬಿಡುವ ಸರಳ ಸತ್ಯದ ಆಕೆಗಿನ ಕೆಲವು ಸಂಗಿರಳು ತಳ್ಳುಕು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿವೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅರಿಸಿನ, ಕುಂಕುಮ ಕೇವಲ ಅಲಂಕಾರದ ವಸ್ತುವಲ್ಲದೇ, ಒಂದು ಹೆಂಗಸನ್ನು ಆಕೆಯ ವೈವಾಹಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗಿಯೋಂದಿಗೆ ತಳ್ಳುಕು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಆಕೆ ಗಂಡ ಇದ್ದವರ್ಣೀ (ಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಎನ್ನಬಾರದೇ!) ಅಥವಾ ಗಂಡ ಇಲ್ಲದವರ್ಣೀ (ಭೇದ, ಅಪ್ಪೇ ಅವಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಮುಂದೆ ಎನ್ನಬಾರದೇ!!) ಎಂದು ತಟ್ಟನೆ ಬೇರವಡಿಸಿಬಿಡುವ ಒಂದು ಅಗೋಚರವಾದ, ‘ವಜ್ರಾದಬಿ ಕರ್ಮಾನಾನಿ’ ದಿವ್ಯಪರ್ಯಾ ಕೂಡ ಆಗಿದೆ. ಅರಿಸಿನ, ಕುಂಕುಮ ಹೊಡುವುದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವ ಮೂಲಕ, ಕೇವಲ ಒಂದು ಪ್ರಷ್ಟ ನಿರಾಕರಣಿಯ ಮೂಲಕ ಹೆಂಗಸ್ಮೂಳಿಗೆ ಆಕೆಯ ವೈವಾಹಿಕ ಬದುಕಿನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು, ಕಟು ವಾಸ್ತವವನ್ನು ಮಾತಿನ ಅಗತ್ಯವೇ ಇಲ್ಲದೇ, ಎಂತಹುದೇ ಸಂಭೂತ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಮುಖ್ಯದೆದುರು ಹಿಡಿದು ಬಿಡುವುದು. ಆಕೆ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಪನೇ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿರಲಿ, ಎಂತಹ ಪ್ರತಿಭಾವಂತೆಯಾಗಿರಲಿ, ಅಥವಾ ಅಲ್ಲದಿರಲಿ, ವೈವಾಹಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಪನೇ ಆಗಿರಲಿ, ಅವೆಲ್ಲ ಈ ಕೊಡುವ ಅಥವಾ ಬಿಡುವ ಸಂಗತಿಯೆದುರು ನಗ್ಗೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ನೋಡಿ, ನಮ್ಮ ಪುರುಷರತ್ನಗಳು (ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಭಾರೀ ಮಹತ್ವ ಕೊಡುವುದೇನೂ ಬೇಡ, ಮಹಿಳಾಮಾನಗಳ ಎಂದಂತೆ ಇದು!) ಎಮ್ಮೆ ಅದ್ಯವಷಣತರು ಎಂದು... ಗಂಡಮೊಬ್ಬ ಆತ ಮುತ್ತೆದೆಪತಿಯೋ (ಮತ್ತೆದೆ ಪದದ ಸಮಾನ ಪ್ರಲೀಂಗ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಪದಪ್ರಯೋಗಾ!) ಅಥವಾ ವಿದುರನೋ ಎಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ನೋಡುವ, ಉಪಚರಿಸುವ ಯಾವುದೇ ಪದ್ಧತಿಯ ಹಂಗೆ ಇಲ್ಲದವರು. ವಿದುರನೊಬ್ಬ, ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ದೈನಿಕದ ಯಾವುದಾದರೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಗತಿಯಿಂದ ಹೊರಗಿಡುವುದುಂಟಿ? ಮತ್ತೆ ನೋಡಿ, ಮೊದಲಿಗೆ ಲಿಖಿತ ಭಾವೆಯನ್ನು, ಶಬ್ದಭಂಡಾರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ ಪುರುಷರತ್ನಗಳು ‘ಮುಂಡೆ’, ‘ರಂಡೆ’ ಇಂತಹ ಸ್ತೀಲಿಂಗ್ ಪದಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಸಮಾನ ಪ್ರಲೀಂಗ ಪದಗಳು ಸಮೀಪವೂ ಹಾಯಿದಂತೆ ಹೇಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿರ್ದಾರೆ ಅಂತಾ... ‘ಮುಂಡೆ’, ‘ರಂಡೆ’ ಎನ್ನುವುದು ಬೇಗುಳಾಗಿ, ‘ಮುಂಡೆಗಂಡ’, ‘ರಂಡೆಗಂಡ’ಗಳು, ‘ಮುಂಡೆಮಗ’ ಮತ್ತು ‘ರಂಡೆಮಗ’ಗಳು ಲಿಖಿತ ಪದಕೋಣದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ನಿತ್ಯದ